

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum inprimis malas, concernit

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

CXXXIX.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122744)

tus ad sinistram Christi collocatur, causa ejus publicè atque solenniter cognoscitur, cumque, quod respondeat, non habeat, sententia mortis in illum dicitur & promulgatur, denique ab angelis in locum sulphureis ignibus plenum, æternum ibi cruciandus atque cremandus, projicitur, solummodo expenduntur. Quæ tamen singula ab argumento & scopo nostro aliena sunt, qui eò duntaxat dirigitur, ut examen instituat status & conditionis, in quam, sententiâ illâ ultimâ condemnati, præcipitantur, & in quo ex justissimâ Dei voluntate in æternum perseverant.

CXXXIX. *Status* conditionem, fortunam, ordinem, locum, casumque cujusvis rei denotat, neque forte aliud vocabulum est, quo commodius id exprimamus, quod rei proprium est, quodque ei vel competit vel competere debet. Cumque stare propriè pedes dicamus, qui reliquam corporis molem portant & sustinent, statum quoque eadem proprietate de standi actu enunciabimus, quo sensu Cicero *statum erectum & celsum, rarum incessum, nec ita longum* vocavit, in Oratore. Atque deinde, similitudine à corporis statu & conditione desumptâ, status appellatus est omnis, in re etiam animum concernente & morali, conditio. Quam ad metaphoram idem Romanæ eloquentiæ princeps, Tullius, libro de Officiis alludit, cum inquit: *utinam respublica steterisset, quo steterat, statu!* Hinc status orbis terræ, status naturæ, status imperii, status vitæ, status sermonis, status cæli & terrarum, status rerum, status familiaris, passim apud eundem, pro modo, lege, ratione, pacto, jure talium rerum. Latinus V. Test. interpres status voce expressit hebræum: מַצְבֵּי, quod summam, *mensuram, formam, dispositionem* significat. II. Paral. XXIV. 13. *suscitaverunt domum domini in statum pristinum;* alii: *in formam suam.* Et verbum: יָצַב, *stetit,* Job. XIV. 2. *in eodem statu manet;* pro quo Joh. Mercerus: *perstat, stabilis est,* dixit, eò quod natura & conditio cujuslibet rei ita ei conveniat, ut in eadem stare & perseverare ex intentione & voluntate creatoris debeat. In Nov. Test. eodem profus sensu, quamquam semel tantum, vox: στασις, occurrit, ceu Hebr. IX. vers. 8. *ἐν τῆς πρῶτης σκηνῆς ἐχέσθης στασις,* quod Vulgatus ad verbum reddidit, *adhuc priore tabernaculo habente statum:* quamquam alii cum Syro per *durationem,* alii per *statum naturalem, seu consistentiam,* si ita li-

Heer loq
tionem ta
Quo sensu
h. e. tam
cultura &
istendi lege
nam, intell
na justitia a
plectatur.

CXL.

mentium le
vulgo utim
fuit; nisi
inferos pro

Quamquam
probatum
verò extra

est, nequic
Romana E

Testamenc
bulam lati

cludi. N
illum locum

discessum d
partim Eccl

abstracta po
in inferno

mnationis
CXLI.

quibus con
hæc passies
tuntur

presentia
qui vel in

Ecclesia st
sed de A

liceret loqui, locum exponant, quæ tamen ipsa statum seu conditionem tabernaculi moralem vel involvit simul, vel certè infert. Quo sensu Theophylactus: quamdiu consisteret tabernaculum, *h. e. tantisper, dum lex floreret & regnaret, perficerenturque secundum eam cultura & sacra.* Ut aded status damnatorum omnem eorum existendi legem, vivendi ordinem, operandi modum, patiendi fortunam, intelligendi formam, volendi rationem; quam ipsis Divina justitia admetitur, in quâ, ut damnati sunt, & esse debent, complectatur.

CXL. *Inferni vox*, quâ in significatione substantivâ ad exprimendum locum, in quo damnati post judicium concludentur, vulgò utimur, latina non est, pro quâ in veteri Latio *Inferi* dictum fuit; nisi quis asserere velit, utramque vocem adjectivam esse & inferos pro locis inferis atque infernum pro locò inferno poni. Quamquam verò *Infernus* certus sit alicubi locus, quod ceu alibi probatum supponimus, ubi tamen sit *infernus*, utrum intra an verò extra terræ globum? id nullo idoneo argumento doceri potest, nequicquam certam hujus rei scientiam nobis promittentibus Romanæ Ecclesiæ, vel aulæ potius, parasitis. Græcis in utroque Testamento *ᾗδης* dicitur, hebræis verò *האש*; etsi utrumque vocabulum latius sit, quam ut intra inferni angustias sese patiatur concludi. Nam & *ᾗδης* sepulcrum quandoque notat, & *האש* omnem illum locum, statumve, in quem mortui post suum ex hoc seculo discessum deferuntur. Præterea *Infernus* usu partim Scripturæ partim Ecclesiastico vel pœnam notat, præciso loco, vel locum, abstractâ pœnâ, vel utrumque. Cum verò nos de damnatorum in inferno statu agamus, locum intelligimus, cum pœna ipsâ damnationis voce, ut ex se patet, comprehendatur.

CXLI. Quamquam damnatorum in inferno status multa, quibus constituitur & absolvitur, includat; universa tamen isthæc passionibus & actionibus definiri possunt. Partim enim patiuntur damnati, partim agunt. De passionibus nulla nobis impresentiarum tractatio instituitur, cum de iis copiosè à plerisque, qui vel in Locis Theologicis articulum de inferno illustrarunt, vel Ecclesiasticas in illum homilias scripserunt, disputatum fuerit, sed de Actionibus duntaxat.

Ee

CXLII.